

De ce sunt atât de mulți oameni de știință în favoarea evoluției?

În ultima sută de ani, a fost realizat un progres enorm în privința înțelegerii științifice, permițându-ne să trimitem omul pe Lună, să vindecăm multe boli și să proiectăm computere cu viteze de procesare a datelor care îți taie respirația. Acest lucru îi face pe mulți să creadă că oamenii de știință sunt la fel de competenți în explicarea istoriei și chiar a originilor vieții de pe Pământ; însă nu așa stau lucrurile.

Pentru a trimite omul pe Lună, pentru a vindeca sau preveni boli și pentru a proiecta computere este nevoie de competență în *știința operațională*, adică, înțelegerea legilor naturale care poate fi obținută printr-o investigare și experimentare atente în prezent. Există mulți oameni în instituții de cercetare și dezvoltare în toată lumea care sunt foarte buni la acest lucru, pentru care succesul științei operaționale depune mărturie. Încercările de a înțelege istoria vieții, totuși, reclamă competență în *știința istorică* sau *a originilor*, care este mult mai apropiată de munca unui detectiv sau a unui om de știință legist. Este mult mai dificilă decât știința operațională deoarece adesea nu putem dovedi ipotezele noastre prin experiment și ne bazăm pe supoziții. Este, de asemenea, mult mai dificilă decât *știința judiciară* deoarece nu primim nici un ajutor de la martori oculari, după cum problemele se leagă de ceea ce s-a întâmplat până acum în afara memoriei în viață.¹ Suntem astfel mult mai puțin calificați pentru știința istorică, în care dezacordul dintre oamenii de știință cu privire la problemele fundamentale și revizia constantă, majoră a teoriilor lor aduce mărturie. Profesorul Ager, de exemplu, a admis că 'trebuie să fie semnificativ faptul că aproape toate relatările evoluționiste pe care le-am învățat ca student... sunt acum „demascate”.² În mod similar, William Provine, profesor de științele biologice la Universitatea Cornell, a scris că 'majoritatea lucrurilor învățate despre domeniu [cel al biologiei evoluționiste] în facultate (1964-68) sunt fie greșite, fie semnificativ modificate.³

De ce sunt atât de mulți oameni de știință în favoarea evoluției?

Este interesant să remarcăm grija avută de către oamenii de știință atunci când fac afirmații legate de știința operațională, deoarece ei știu că ceea ce spun poate fi supus testării și, dacă este greșit, falsificat. Se simt mult mai liberi să facă afirmații legate de origini deoarece, foarte adesea, nimeni nu poate dovedi că greșesc. Mai mult, datorită naturii imprecise a științei originilor, ea poate fi utilizată greșit în același fel în care unii folosesc greșit studiile istoriei omenirii, selectând doar acele dovezi care se potrivesc ideologiei sau obiectivului politic pe care își doresc să îl promoveze.

Știința istorică este în mod inevitabil săracă în informație și bogată în imaginație, și acesta este unul din motivele pentru care creaționiștii și evoluționiștii, folosind aceleași informații și aplicând aceleași principii științifice, pot ajunge la concluzii contrare. Adevărata diferență dintre cele două grupuri constă în *interpretarea* pe care o dau informațiilor, care este adesea determinată de *perspectiva lor asupra lumii*. În mod semnificativ, ardentul evoluționist și fost profesor de biologie la Universitatea Harvard, Richard Lewontin afirmă:

Luăm parte științei *în ciuda* absurdității evidente a unora dintre teoriile sale, *în ciuda* eșecului acestora de a împlini multe dintre promisiunile sale extravagante de sănătate și viață, *în ciuda* toleranței comunității științifice pentru relatări nefundamentate, pentru că avem un angajament anterior, un angajament față de materialism. Nu metodele și instituțiile de știință ne constrâng cumva să acceptăm o explicație materială a lumii fenomenologice, ci, dimpotrivă, suntem forțați de adeziunea noastră *a priori* la cauzele materiale pentru a crea un aparat investigational și un set de concepte care produc explicații materiale, indiferent cât de contra-intuitive, indiferent de cât de înșelătoare sunt pentru neinițiați. Mai mult, acel materialism este un absolut, pentru că nu putem permite un Picior Divin în prag.⁴

'Dovada' evoluției constă nu în ceea ce este observat în natură sau în dovezile fosilifere, ci în *presupunerile* comunității științifice seculare. În primul rând, știința este definită ca excluzând supranaturalul, bazându-se doar pe legile naturale care pot fi prevăzute. În al doilea rând, se susține că, deși cunoașterea științifică este incompletă, ea are potențialul de a explica totul. Astfel, în conformitate cu aceste două principii, trebuie să fie posibil să explice modul în care a apărut viața prin procese naturale. Parte din teoria evoluției este cel mult o ipoteză atrăgătoare în mod științific, iar orice observație care poate fi interpretată ca sprijinind-o este rapid acceptată drept dovadă a validității sale.

Capitolul 11

Observațiile care par să contrazică teoria sunt lăsate deoparte, cu așteptarea ca progresul științific ulterior să explice într-o zi de ce nu prezintă o problemă reală. Această gândire, totuși, este demonstrabil irațională. Deși definiția științei ca bazându-se doar pe procesele naturale este rezonabilă, supoziția că procesele naturale au dat naștere la tot ceea ce observăm noi astăzi nu este, pentru că nu poate fi testată. Și dacă o teorie nu poate fi sau nu a fost testată, ea nu este științifică.

Problemele foarte reale și serioase asociate ideii că evenimentele aleatorii (cu sau fără selecție naturală) ar fi putut da naștere proceselor evoluționiste se cunosc de mulți ani. Obiecții serioase la teoria neo-darwinistă, de exemplu, au fost prezentate de către unii oameni de știință eminenți la un simpozion de la Institutul Wistar din Philadelphia, încă din 1966.⁵ Conform președintelui acestui simpozion, zoologul și câștigătorul premiului Nobel, Sir Peter Medawar, astfel de 'obiecții sunt susținute, în general, de foarte mulți biologi'.⁶ Într-una din lucrările prezentate, profesorul Murray Eden, matematician la Institutul de Tehnologie din Massachusetts a mers până într-acolo încât a zis: 'Argumentul nostru este dacă lui „întâmplător” i se dă o interpretare serioasă și crucială din punct de vedere probabilistic, postulatul întâmplării este foarte neplauzibil iar o teorie științifică adecvată a evoluției trebuie să aștepte descoperirea și elucidarea de noi legi naturale – fizice, fizico-chimice și biologice.'⁷ Astfel de afirmații sunt o admitere clară că, pentru a păstra o poziție evoluționistă, este necesar să apelezi la știința *necunoscută* ('noi legi naturale'), deoarece știința *cunoscută* indică faptul că teoriile curente nu funcționează.

Discutând problema originii vieții, profesorul Davies vorbește în egală măsură candid: '... de unde provine chiar acea formă de informație necesară pentru a elabora prima celulă vie și a o face să funcționeze? Nimeni nu știe...';⁸ 'Nici o lege naturală cunoscută nu ar putea realiza acest lucru...'.⁹

Mulți evoluționiști cred pur și simplu că *prin credință* aceste noi legi științifice vor fi într-o zi descoperite. Dar este oare credibil faptul că legile naturale capabile să producă ceva atât de complex precum creierul uman, cu ale sale zece mii de milioane de celule nervoase, fiecare având între zece mii și o sută de mii de fibre conectoare, sunt de neobservat? Au dispărut aceste legi temporar sau definitiv?

De ce sunt atât de mulți oameni de știință în favoarea evoluției?

Conform câștigătorului premiului Nobel, Harold Urey, care este faimos pentru munca sa în domeniul originilor vieții,

... noi toți care studiem originile vieții descoperim că, cu cât cercetăm mai mult, cu atât avem sentimentul că este prea complexă ca să fi evoluat undeva... Toți credem că dogmă a credinței că viața a evoluat din materia moartă a acestei planete. Din cauză că are o complexitate atât de vastă, ne este greu să ne imaginăm că asta s-a întâmplat.¹⁰

Un alt motiv pentru care unii se alătură teoriei evoluției pare să fie presiunea colegilor de lucru. Rodney Stark, profesor de științe sociale la Universitatea Baylor, a comentat: 'reținerea mea în a căuta aceste probleme se bazează pe experiența personală că nimic nu determină o panică mai mare printre mulți dintre colegii mei decât orice dezaprobare a evoluției. Ei par să se teamă că cineva ar putea să îi confunde cu creaționiștii dacă rămân în încăpere chiar în cazul în care o astfel de discuție are loc.'¹¹ Orice om de știință care ia în considerație o perspectivă a originilor diferită decât cea a evoluției se confruntă cu ridiculizare instantanee și, prea adesea, cu limitarea perspectivelor în privința carierei. În unele instituții științifice, oamenii de știință sunt supuși persecuției și își pot pierde locurile de muncă dacă pun în mod deschis la îndoială teoria lui Darwin.¹² Pe lângă implicațiile evidente și cele mai serioase pentru libertatea exprimării, aceasta poate fi doar un obstacol major în stabilirea adevărului, deoarece discuția deschisă este esențială procesului de a ajunge la un consens corect.

Evolutioniștii susțin că teoria lor este științifică, deoarece se bazează pe aplicarea legilor naturale, în timp ce creaționismul este neștiințific deoarece se bazează pe credință. În realitate, evoluția, din cauza lipsei de dovezi în sprijinul său, este, de asemenea, o credință, și este de asemenea, în multe privințe, neștiințifică, deoarece există argumente științifice atât de puternice împotriva ei. Teoria evoluției nu derivă din dovezi convingătoare ci dintr-un angajament de a găsi o explicație pentru existența noastră pe baza cauzelor naturale. Este științifică doar în sensul că este o colecție de idei științifice din care se speră, într-o zi, să fie construită o teorie științifică credibilă. Dovada că o astfel de încercare va putea avea succes vreodată, totuși, nu este mai mult decât o presupunere.

Din când în când, atunci când vorbesc cuiva despre evoluție și încep să îi prezint dovezile științifice împotriva acesteia, persoana zâmbește (uneori cu amabilitate, alteori nu) și mă întreabă: 'Cum altfel, atunci, explici tu viața pe Pământ?'

Capitolul 11

Am găsit că această întrebare arată adesea motivația reală a persoanei pentru a crede în evoluție – nu dovada științifică l-a convins sau a convins-o, ci alternativa (supranaturalul, creația specială) *se presupune* că este absurdă. Se pare că acea persoană nu se gândește niciodată că, în mod logic, explicația Bibliei cu privire la viață ar putea să fie cea corectă. Phillip E. Johnson, profesor emerit de drept la Universitatea Berkeley din California, a concluzionat:

... din propria-mi experiență, este lipsit de sens să încerc să antrenez un naturalist științific într-o discuție dacă teoria neo-darwinistă a evoluției este *adevărată* sau nu. Să pui la îndoială dacă evoluția naturalistă în sine este 'adevărată'... înseamnă să vorbești prostii... [pentru astfel de oameni] evoluția naturalistă este singura explicație imaginabilă pentru viață și astfel faptul că viața există o dovedește a fi adevărată.¹³

Și pentru unii, 'evoluția este de la sine înțeleasă' deoarece 'este de la sine înțeles că nu există Dumnezeu'. În mod logic, conform acestora, viața *trebuie* să fi apărut prin procese naturale.

Note

- 1 Oamenii de știință creștini creaționiști, totuși, pot susține faptul că există o relatare a unui martor ocular, deoarece Dumnezeu și-a depus mărturia legată de actul Său de creație în Biblie.
- 2 **Derek V. Ager**, 'The Nature of the Fossil Record', *Proceedings of the Geologists' Association*, 87/2 (1976), pag. 131-160.
- 3 **William B. Provine**, 'A Review of Teaching about Evolution and the Nature of Science', *National Academy of Sciences*, 18 februarie 1999, la: web.archive.org/web/20040709130607/fpag.bio.utk.edu/darwin/NAS_guidebook/provine_1.html.
- 4 **Richard Lewontin**, 'Billions and Billions of Demons', *The New York Review*, 9 January 1997, pag. 31.
- 5 **Paul S. Moorhead** și **Martin M. Kaplan**, (eds.), *Mathematical Challenges to the Neo-Darwinian Interpretation of Evolution* (Philadelphia: Wistar Institute Press, 1967).
- 6 Ibid. pag. xi.
- 7 **Murray Eden**, 'Inadequacies of Neo-Darwinian Evolution as a Scientific Theory', Ibid. pag. 109.
- 8 **Paul Davies**, 'Life Force', *New Scientist*, 1 (1999), pag. 27-30.
- 9 **Paul Davies**, *The Fifth Miracle* (London: Penguin, 1999), pag. 100.

De ce sunt atât de mulți oameni de știință în favoarea evoluției?

- 10 Citat în **Robert C. Cowen**, 'Biological Origins: Theories Evolve', *Christian Science Monitor*, 4 ianuarie 1962, pag. 4.
- 11 **Rodney Stark**, *For the Glory of God: How Monotheism Led to Reformations, Science, Witch-hunts and the End of Slavery* (Princeton: Princeton University Press, 2003), pag. 176.
- 12 *Expelled: No Intelligence Allowed* (video; Premise Media Corporation, 2008), la: premisemediacom.com; **Jerry Bergman**, *Slaughter of the Dissidents* (Southworth, WA: Leafcutter Press, 2008).
- 13 **Phillip Johnson**, *Darwin on Trial* (2nd edn.; Downers Grove, IL: InterVarsity Press, 1993), pag. 123.